

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 26/06/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 115

NGƯỜI HẠNH PHÚC NHẤT THỂ GIAN

Chúng ta quán sát, người như thế nào là một người hạnh phúc? Người thế gian cho rằng người có nhiều tiền, có địa vị cao là người hạnh phúc. Hòa Thượng nói: ***“Người học Phật chúng ta ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp, ngày ngày thấm nhuần giáo huấn của Phật, không niềm vui nào có thể sánh được với niềm vui này. Vì sao chúng ta có niềm vui không gì có thể sánh được? Vì tâm ý chúng ta được khai mở”***.

Từ sáng đến chiều, chúng ta khởi tâm động niệm, vì chúng sanh lo nghĩ thì chúng ta sẽ cảm thấy rất vui, không niềm vui nào có thể sánh bằng. Vừa qua, chúng ta tổ chức tám trại hè, có những người sau khi phát tâm đi trại hè một lần thì đăng ký tham gia nhiều lần sau vì họ cảm nhận được niềm vui vô cùng thù thắng. Ở trại hè, họ luôn bận rộn làm việc vì mọi người nhưng họ cảm thấy rất vui. Họ gọi điện nói với tôi, họ chưa bao giờ có được niềm vui như vậy, cho dù trước đây họ cũng là người có tiền tài, địa vị.

Hòa Thượng nói: ***“Người ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp thì có niềm vui không gì có thể sánh được”***. Khi chúng ta nghe Kinh, nghe pháp, chúng ta phải thấu hiểu, khéo nhập được cảnh giới trong Kinh thì chúng ta sẽ có niềm vui. Sáng nay, khi tôi đang lay Phật thì tôi nghĩ ra một việc, việc này sẽ khiến mọi người rất vui, hôm nay tôi sẽ công bố để mọi người cùng thực hiện. Chúng ta có thể khởi được ý niệm thiện lành vì chúng ta ngày ngày được tiếp nhận giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền. Nếu chúng ta không được tiếp nhận giáo huấn của các Ngài thì ngày ngày chúng ta chỉ khởi ý niệm *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*, hưởng thụ *“năm súc sáu trần”*, *“tham, sân, si, mạn”*. Chúng ta rất khó thoát khỏi sự trói buộc của những ý niệm này!

Người ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp là người chân thật hạnh phúc nhất. Người không ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp thì sẽ không biết đủ. Người ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp thì sẽ luôn biết đủ. Người xưa nói: ***“Tri túc thường lạc”***. Biết đủ thường vui. Người không biết đủ thì không bao giờ có niềm vui. Người thế gian cho dù có địa vị cao, có nhiều tiền của nhưng vẫn làm những việc sai phạm, dẫn đến việc vướng vào vòng lao lý vì họ không biết đủ. Chúng ta không bao giờ có thể thỏa mãn lòng tham vì lòng tham của con người như vực thẳm không đáy. Người chân thật học Phật thì mới biết đủ, người biết đủ thì sẽ có niềm vui chân thật. Một số người trong hệ thống cũng đã đạt đến tâm cảnh không màng đến việc giàu nghèo mà chỉ muốn hy sinh phụng hiến.

Hòa Thượng từng nói: ***“Ta chân thật hy sinh phụng hiến thì cơm gạo, áo tiền, nhà ở nhất định sẽ có người khác lo”***.

Nếu tôi nói ra thì nhiều người sẽ không tin nhưng ngày trước, tôi không có tiền mua nơi tôi đang ở và một ngôi nhà ở quận 12, thành phố Hồ Chí Minh, tự nhiên tôi có được những nơi này bằng những cách hợp tình, hợp lý. Ban đầu, tôi sống trong một ngôi nhà ở quận Bình Chánh, chiều ngang của ngôi nhà đó chỉ 2,6m, khi trời mưa thì ngôi nhà thường ngập, đây là ngôi nhà do tôi để dành tiền mua. Một hôm có một đồng tu nói rằng tôi nên đổi sang ở ngôi nhà khác, tôi nói đùa với họ là để Thầy nói với Phật A Di Đà nhưng một tuần sau đó tôi đã đổi được một ngôi nhà khác. Có một bác nhờ tôi dịch một bộ Kinh, tôi nói tôi cần 7 năm để dịch bộ Kinh đó và mỗi tháng tôi cần một khoản kinh phí để dịch và làm đĩa, sau đó, họ đưa trước toàn bộ số tiền trong 7 năm cho tôi và tôi đã mua được ngôi nhà ở quận 12, đây là nhân duyên tôi chuyển nhà.

Ngày trước, tôi lên Đà Lạt để dịch vì không khí trên này rất mát mẻ, ở đây, tôi nhìn thấy họ đề biển bán nhà, chủ nhà nói, họ muốn tôi ở đây dịch nhưng tôi nói với họ là hãy bán chịu ngôi nhà này cho tôi. Gần 20 năm trước, mảnh đất này rất rẻ, tôi đã mua trả góp, tôi trả khoảng ba bốn năm mới xong. Nhân duyên này vô cùng thù thắng. Tôi vô cùng tri ân người ngày trước đã bán mảnh đất này cho tôi, có món gì ngon hay khi đi xa về tôi nhất định mang quà đến tặng anh. Trước đây họ cùng tu với tôi, hiện tại họ không còn tu pháp môn niệm Phật nhưng tôi vẫn coi họ như ân nhân. Nhiều người tưởng rằng tôi phải tích chứa thì mới có được hai ngôi nhà nhưng tôi hoàn toàn không có ý niệm này, tất cả tự nhiên đến. Tất cả đều như người xưa nói: ***“Trong mạng có nhất định có, trong mạng không nhất định không”***. Hay: ***“Đáng làm quân tử thì vui làm quân tử, có oan ức thì vẫn phải vui mà làm tiểu nhân”***. Tất cả đều do phước báu trong sinh mệnh của chúng ta. Chúng ta cần thay đổi triệt để từ trong tâm. Hôm qua, tôi nói với mọi người, nếu họ chuyển tâm của mình thành tâm chân thành thì nhất định sẽ thay đổi được vận mệnh. Hòa Thượng Tịnh Không thường nhắc chúng ta: ***“Chỉ cần chuyển tâm thành tâm chân thành thì nhất định thay đổi được vận mệnh”***.

Ngày trước, tôi khởi ý niệm mua một chiếc xe bán tải để các anh em trong đội cơ sở vật chất đi, sau đó, các anh em trong đội cơ sở vật chất nhìn thấy chiếc xe bán tải của tôi đã cũ, không được phép di chuyển vào thành phố nên mọi người nói, tôi hãy để chiếc xe bán tải cũ đó các anh em đi, tôi mua chiếc xe mới. Một số đồng tu biết chuyện đã góp tiền mua cho tôi một chiếc xe khác. Nhiều người nhìn thấy tôi có nhà, có xe nên họ nghĩ rằng tôi là người ***“tự tư tự lợi”***! Tôi nói ra để mọi người hiểu, chúng ta chân thật phát tâm, vì người lo nghĩ thì chúng ta sẽ gặp được nhân duyên thù thắng, không cần phải lo nghĩ.

Người học Phật là người có niềm vui không gì sánh bằng vì họ biết ***“tri túc”***, biết đủ, họ không có sự tham cầu, tất cả dường như đã có sự an bài. Mọi người không tin là mọi việc đã có sự an bài nên tôi bắt buộc dĩ phải nói ra! Tôi chưa từng viết tâm thư xin ai một

đồng nào. Mọi người bảo để link bài giảng của tôi lên website “*Tinhkhongphapngu.net*” nhưng tôi từ chối, trang web đó chỉ để đĩa của Hòa Thượng như một sự tri ân đối với Ngài. Các trang web khác có thể để link dẫn vào trang “*Tinhkhongphapngu.net*” nhưng trên trang “*Tinhkhongphapngu.net*” thì không để link của bất cứ trang nào khác.

Hòa Thượng nói: “***Người hạnh phúc nhất thế gian là người chân thật học Phật, ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp***”. Chúng ta chịu nghe Kinh, nghe pháp thì chúng ta có được sự dẫn dắt của Phật Bồ Tát, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta đều chân thật lợi ích cho chúng sanh.

Sáng nay, tôi khởi ý niệm, sắp đến ngày 2-9, ngày Quốc khánh nước ta, vào dịp đó tôi sẽ tặng mỗi cô giáo một bộ áo dài mang tông màu của hệ thống, bên trên có thêu hình Tổ quốc và hai con chim bồ câu, tượng trưng cho hình ảnh một đất nước yêu chuộng hòa bình. Tại sao chúng ta không thể khởi được tâm lợi ích cho mọi người? Vì chúng ta tự tư ích kỷ, ảo danh ảo vọng. Tôi phải nói thật rõ ràng để mọi người hiểu như thế nào là khởi tâm thiện, khởi ý tốt. Việc may áo dài tặng các cô giáo, giúp mọi người chân thật có niềm vui, niềm vui này không phải là niềm vui của sự phóng túng mà là niềm vui trong sự tôn nghiêm.

Nhiều người cho rằng tôi nói nhiều về mình, tôi chỉ nói những việc mình đã làm, họ có thể tự làm để mà nói về mình! Gần đây, tôi nhắc mọi người trong đội truyền thông, cơ sở vật chất tất cả đều phải biết làm đậu, để các anh em đi đến đâu cũng có thể tùy duyên làm đậu tặng mọi người. Nếu tôi bảo mọi người học cách làm đậu để bán chắc mọi người sẽ không làm nhưng tôi bảo mọi người làm để tặng thì mọi người sẽ học cách làm. Đây là ý niệm thiện, ý niệm để giúp mọi người hạnh phúc.

Hôm trước, tôi nghe một câu chuyện rất đau lòng, ngày trước, có một người nam ở miền Bắc vào Đà Lạt, anh lấy một cô gái mù, cô chỉ còn nhìn thấy khoảng 10%, sau đó, họ có ba người con, khi cô con gái nhỏ mới biết bò thì người chồng bỏ đi. Ngày cô con gái nhỏ chuẩn bị lấy chồng, cô nhắn tin cho ba, hỏi người ba có thể đến tham dự lễ cưới của cô không. Người ba nhắn tin lại cho cô là: “*Chúc con hạnh phúc! Nếu có đời sau, ba sẽ không để ba mẹ con khổ, sẽ khiến cho mẹ con hạnh phúc!*”. Người mẹ tuy mù nhưng rất đảm đang, cô nuôi dạy ba người con rất khỏe mạnh, ngoan ngoãn.

Một số người muốn đem hạnh phúc cho người khác nhưng họ chỉ có ý niệm hay họ cho rằng đợi đến một kiếp nào đó họ sẽ làm. Khi chúng ta khởi ý niệm thiện lành, hành động thiện lành thì chúng ta phải làm được bằng mọi cách. Người xưa nói: “*Trên đời, có hai việc khó nhất, việc thứ nhất là lên trời, việc thứ hai là cầu người*”. Chúng ta không thể cầu được ở người, chính chúng ta nỗ lực thì chúng ta nhất định sẽ làm được. Chúng ta chân thật học Phật, ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp thì chúng ta có được sự chỉ đạo của các Ngài, tất cả khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta đều sẽ chân thật lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: ***“Trước khi tiếp xúc Kinh điển, chúng ta không chân thật hiểu rõ ý nghĩa của sinh mạng, không hiểu được chúng ta phải sống cuộc đời này như thế nào để chân thật ý nghĩa. Từ khi chúng ta nghe Kinh, nghe pháp, chúng ta liền có thể khai mở được nút thắt này!”***. Nhờ nghe Kinh, nghe pháp, chúng ta đã biết làm thế nào để cuộc sống chân thật có ý nghĩa. Nhiều người muốn sống một cuộc sống ý nghĩa nhưng họ bị dẫn dắt sai, họ không làm được những việc ý nghĩa cho cuộc đời.

Hôm qua, có người gọi điện cho tôi nói, sau khi tham gia các trại hè, họ rất cảm động và có được niềm vui không gì sánh bằng. Ban đầu, họ tham dự một trại hè, sau đó, họ cảm thấy rất vui dù phải làm việc rất mệt. Chúng ta làm với tâm hy sinh phụng hiến thì sẽ không cảm thấy vất vả. Thầy Thái nói: ***“Làm thế nào để nhân sanh hạnh phúc, mỗi sáng thức dậy đều nở nụ cười?”***. Có người thức dậy một cách mơ hồ, thậm chí họ không biết mình đang ngủ ở đâu. Đây là do nhân sanh của họ không hạnh phúc. Nếu họ chân thật có hạnh phúc thì buổi tối họ sẽ đi vào giấc ngủ một cách nhẹ nhàng và thức dậy một cách tỉnh táo. Sáng nay, tôi thức dậy vào 2 giờ 59 phút, thân tôi cảm thấy vui vì được phép nằm lại vì tôi đã định đặt trước, nếu tôi tỉnh dậy trước 3 giờ sáng thì tôi được phép nằm thêm.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta nghe Kinh, nghe pháp, khai giải được những khúc mắc trong cuộc sống thì đời sống của chúng ta chân thật là thiết thực, thực tiễn. Tất cả khởi tâm động niệm, hành động việc làm của chúng ta đều thiết thực lợi ích chúng sanh thì đời sống của chúng ta chân thật ý nghĩa, không còn trạng thái “say sống mộng chết”***. “Say sống mộng chết” là sống như người say, chết như người nằm mộng, không tường tận, tỉnh táo. Nếu chúng ta không học Phật pháp thì chúng ta ngày ngày chìm đắm trong ảo danh ảo vọng, “*tư tự tự lợi*”, đua đòi hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Khi chúng ta tổ chức trại hè, mọi người đều rất hoan hỷ khi chúng ta đến, lưu luyến khi chúng ta ra đi. Chúng ta sống mà khiến mọi người vui khi chúng ta đến, tiếc thương khi chúng ta ra đi thì đây mới là nhân sanh thật sự giá trị.

Hòa Thượng nói: ***“Việc tốt cần làm, nên làm không công, không đức”***. Chúng ta làm mọi việc không phải vì phước báu hay công đức. Ngày trước, khi mọi người dự đoán là sắp đến ngày tận thế, tôi đang ngồi dịch thì một người học trò của tôi đến và nói: ***“Sắp sửa đến ngày tận thế mà sao Thầy vẫn ngồi phiên dịch không niệm Phật cầu vãng sanh!”***. Việc cần làm thì chúng ta phải làm cho xong! Rất nhiều người, việc chết thì chưa tới nhưng việc cần làm thì không làm! Ngày đó, khi tôi dịch xong một đĩa thì mọi người in ra hàng chục ngàn đĩa. Tôi nói: ***“Con vãng sanh trước đi, Thầy đã nhiều đời sinh tử, luân hồi rồi, thêm một đời nữa cũng không sao!”***. Người học trò của tôi nói: ***“Vậy con vãng sanh trước, con quay lại đón Thầy”***. Người học trò này, nhiều năm tôi đã không còn gặp mặt, không biết họ đang “*tinh tấn*” hay “*tinh tướng*”.

Thời gian đó, mọi người lo lắng, nháo nhào nhưng cuối cùng đã không có việc gì xảy ra. Tâm tôi an vì tôi tin rằng mình làm việc lợi ích chúng sanh thì chắc chắn tôi có chỗ

tốt để đi về. Hòa Thượng nói: **“Bạn không niệm Phật, không vãng sanh nhưng bạn chân thật làm việc lợi ích chúng sanh thì bạn nhất định có chỗ tốt để đi về”**. Tôi tin lời của Hòa Thượng! Chúng ta tỉnh táo mà sống thì chúng ta sẽ tỉnh táo ra đi, không phải **“say sống mộng chết”**. Người thế gian đa phần sống như người say, chìm đắm trong **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham, sân, si, mạn”**.

Hòa Thượng nói: **“Vì sao chúng ta phải ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp? Chúng ta phải nên nhớ, chúng ta là một phàm phu, phiền não, tập khí tích lũy từ vô lượng kiếp đến nay, chúng ta muốn hàng phục tập khí, phiền não không phải là việc dễ dàng, biện pháp tốt nhất, duy nhất là ngày ngày phải nghe Kinh, nghe pháp”**. Tập khí, phiền não của chúng ta từ vô lượng kiếp luôn hiện hành, chúng ta luôn bị **“tài, sắc, danh, thực, thụ”** xỏ mũi. Thí dụ, chúng ta gặp ăn thì dính ăn, gặp danh thì dính danh, gặp ngủ thì dính ngủ. Chúng ta điếm danh các tập khí này thì không thiếu một cái nào, tất cả đều núp trong chúng ta để sẵn sàng trỗi dậy. Chúng ta học Phật nên chúng ta đã có chất miễn dịch, những tập khí này tạm thời tránh mặt nếu chúng ta lợi là thì chúng sẽ đẩy khởi. Hòa Thượng nói: **“Biện pháp duy nhất chính là ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp”**.

Hòa Thượng nói: **“Ngày ngày chúng ta nghe Kinh, nghe pháp, chúng ta tường tận, thông đạt những nội dung trong Kinh thì sau đó chúng mới biến thành hành động, đời sống của chúng ta”**. Nếu chúng ta không nghe Kinh, nghe pháp thì hành động trong đời sống của chúng ta chỉ là tập khí xấu ác.

Hòa Thượng nói: **“Ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp, nhờ giáo huấn của Phật Bồ Tát, chúng ta mới không đến nỗi mất đi phương hướng. Ngày ngày nghe Kinh, nghe pháp là chúng ta ngày ngày huân tập chánh pháp, nhờ đó, chúng ta mới có thể chỉnh sửa lại cách nghĩ, cách thấy, cách nói, cách làm sai lầm của chính mình”**. Chúng ta nghe một tháng mà nghỉ ba tháng thì chúng ta sẽ mất đi phương hướng. Chúng ta nghe ba năm, ba mươi năm mà không tiếp tục nghe thì phương hướng của chúng ta sẽ bị lệch lạc. Chúng ta phải ngày ngày niệm thì chúng ta mới có sự dẫn dắt. Từng lời dạy của Hòa Thượng đều rất thiết thực!

Hòa Thượng nói: **“Ngày ngày chúng ta nghe Kinh, nghe pháp chính là chúng ta ngày ngày huân tập chánh pháp nhờ đó chúng ta mới có thể chỉnh sửa cách nghĩ, cách thấy, cách nói, cách làm sai lầm của chính mình vậy thì đời sống của chúng ta sẽ rất tự tại, an vui, nhờ vậy chúng ta mới chân thật nhìn thấu được chân tướng của “danh vọng lợi dưỡng”, công danh phú quý ở thế gian đều là giả”**.

Nhờ những lời giáo huấn của Phật Bồ Tát chúng ta hiệu đính lại cách nghĩ, cách thấy, cách nói, cách làm sai lầm của mình thì đời sống của chúng ta sẽ tự tại, an vui. Trên **“Kinh Kim Cang”**, Phật nói: **“Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh”**, thế nhưng chúng ta lại luôn cảm thấy mọi thứ xung quanh mình là thật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chân thật giác ngộ thì chúng ta tự nhiên hiểu được làm thế nào sống ý nghĩa, làm thế nào đoạn ác tu thiện, tích công bồi đức, làm thế nào nắm được thời gian của sinh mạng ngắn ngủi để chân thật nỗ lực niệm Phật”**. Hòa Thượng nhấn mạnh là chúng ta phải niệm Phật. Chúng ta làm tất cả việc ở thế gian là chúng ta từ bi xuất phương tiện nhưng việc quan trọng nhất là chúng ta niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ.

Hòa Thượng nói: **“Chân thật đoạn hoặc, phá mê khai ngộ, vãng sanh bất thối thành Phật, đây là chỉ đạo tối cao, là phương hướng đời sống của người niệm Phật. Bạn thử nghĩ mà xem, nếu chúng ta làm được như vậy thì sinh mạng này thật là có ý nghĩa, thật là có giá trị”**. Người niệm Phật không phải là người rời bỏ tất cả mọi việc, đóng cửa niệm Phật, Hòa Thượng dạy chúng ta làm những việc chân thật lợi ích chúng sanh nhưng không vướng bận, dính mắc, trong tâm chỉ lưu lại câu Phật hiệu. Hòa Thượng nhắc chúng ta: **“Việc tốt cần làm, nên làm không công, không đức”**. Một ngày ở cung trời Đao lợi bằng 100 năm ở nhân gian, nếu chúng ta có thể vãng sanh, chúng ta quay lại thế giới Ta Bà thì chúng sanh đã luân hồi sinh tử rất nhiều đời, vậy thì tại sao ngay trong đời này, khi còn ở thế gian, chúng ta không chân thật làm những việc có thể lợi ích cho chúng sanh? Có những người cho rằng những người niệm Phật chỉ lo cho việc vãng sanh của mình, trong khi rất nhiều chúng sanh đau khổ không có người cứu giúp. Chúng ta niệm Phật để nắm chắc phần vãng sanh nhưng ở thế gian chúng ta cũng có thể làm rất nhiều việc lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Cho nên nói người hạnh phúc nhất thế gian này là người ở ngay trong đời sống hiện tại làm những việc chân thật có ý nghĩa, giá trị, ngay đời này không trải qua một cách vô nghĩa”**. Chúng ta đừng để cuộc đời chúng ta đi qua một cách vô nghĩa, uổng phí. Hay như Hòa Thượng từng nói: **“Bạn đã uổng phí một lần đến thế gian”**. Chúng ta đến thế gian để chân thật làm những việc có ý nghĩa, không uổng phí thời gian ở nhân gian.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!